

gen, at det var muligt at træffe en anden Afgørelse i det slesvigske Spørgsmaal end den, som var forberedt, saa glippede det for ham. Det viste sig, at han var fuldkommen ude af Stand til at gennemføre noget som helst, der betød noget i Retning af Ændring af det, som allerede var forberedt, ja, han vilde end ikke tage Ansvaret for virkelig officielt at vedkende sig, at han stod bag hele denne Politik. Det er beskæmmende for Nationen, og det er beskæmmende for den højtærede Statsminister personlig, men mest beskæmmende synes det mig at være, at han ikke nu vil være med til at skaffe det Dokument frem for Rigsdagen, som den danske Rigsdag med fuld Føje gør Krav paa at faa fuldkommen Klarhed over. Jeg vil opfordre den højtærede Statsminister til at fremlægge dette Dokument. Det kan ikke tages for gode Varer, at han siger, at dette Dokument er den slesvigske Delegations Ejendom, og at han støttes af sin Udenrigsminister ved, at denne siger, at det findes ikke i Udenrigsministeriet. Man ved jo, at det er ikke andet end Udflugter, der her mødes med. Hvis de Herrer virkelig havde den Agt at ville forelægge den høje Rigsdag Dokumentet, var der ikke noget som helst til Hinder for, at de kunde gøre det. De maa jo ogsaa vide, at før eller senere vil dette Dokument blive offentliggjort for det danske Folk, det er ganske utænkeligt, at dette Dokument for al Evighed skulde forblive en Hemmelighed, men saa længe Dokumentet ikke er kendt i dets Enkelt-heder, vil Diskussionen derom vende tilbage paa Rigsdagen og andetsteds.

Derfor vil jeg opfordre Regeringen til, for at man endelig kan faa en Afslutning paa hele dette Forhold, at lægge Dokumentet paa Rigsdagens Bord, selv om det indeholder saadanne Bestemmelser, som Regeringen ikke nu tør vedkende sig, tør hæfte for, for det gør det utvivlsomt. Det er utvivlsomt, at dette Dokuments Hemmeligholdelse staar i Forbindelse med Dokumentets Indhold, man tør ikke vedstaa det, som man overfor de allierede Magter har krævet for 2den Zone med Hensyn til Forholdet mellem Danmark og Tyskland. Den højtærede Statsminister har i Dag sagt, at den slesvigske Delegation ikke var i Stand til, ikke

havde faaet nogen Bemyndigelse til at fremsætte Internationaliseringsplanen paa Regeringens Vegne, at Regeringen ikke hæftede for den; men det er jo heller ikke andet end Udflugter. Det er klart, at efter at Regeringens Chef var kendt med Dokumentet, efter at Regeringens Chef havde billiget Delegationens Udsendelse, og efter at Regeringens Chef tilmed havde givet Delegationen en særlig regeringsbefuldmægtiget med, maatte Regeringen haade formelt og reelt hæfte for, hvad Delegationen eller dens Leder fremsatte overfor den interallierede Kommission. I alt Fald er det under alle Omstændigheder givet, at selv om den højtærede Statsminister nu rent formelt kunde hævde det Standpunkt, at han ikke udtrykkelig har givet Delegationen Bemyndigelse til at fremsætte Planen som den danske Regerings Plan, kan denne fornuftigvis ikke af nogen opfattes som værende andet, thi hvis den ikke havde Regeringens Billigelse, hvis ikke Regeringen til syvende og sidst vilde hæfte for Planen i det Tilfælde, at den blev accepteret af den interallierede Kommission, var det hele jo en tom Demonstration, der ingen som helst Betydning havde for nogen af Parterne. Der findes i „Det slesvigske Spørgsmaals diplomatiske Historie 1914—20“ — det lille Resumé, der er omdelt til Rigsdagens Medlemmer — en Antydning af, hvad Dokumentet indeholder. Den 3. Juni fremsendte Hr. Vinding Kruse i et udførligt Telegram en meget indtrængende Opfordring til den danske Regering om som Protest mod det tilsendte Traktatudkastets Afgørelse af Grænsespørgsmaalet paa egne Vegne at fremsætte Internationaliseringsforslaget, og der gøres derefter i Telegrammet Rede for, hvad det er, Hr. Vinding Kruse ønsker at fremsætte for den interallierede Kommission. Der staar i dette Aktstykke, Side 93 nederst og fortsat paa Side 94, følgende, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal oplæse: „Den danske Regering tillod sig derfor i Tilknytning til denne Henvendelse at fremsætte for de allierede Magter et positivt Forslag til Internationalisering af Flensborg og Mellemslesvig, til Oprettelsen af en international, strengt neutral Fristat. I denne Fristats administrative Styrelse